

А нестрахливия Ганю, (както го виждате) съ юначенъ гласъ вика ли, вика: „помощъ, помощъ чичо!“

Ето ви всичко за този юнакъ. Ганю се върнѣ при чича си и той нѣщо му расправя. Но кой може позна какво му е казалъ?

Х Л А Д Н О К Р Ъ В И Е Т О .

Въ недѣля сутринѣта Иванъ, Петко и Никола отидохъ да се пързаятъ по леда. Това бѣше малко необмислено, защото врѣмето не бѣше толкова студено и ледътъ бѣше расцѣпенъ на нѣколко мѣста. Тосъ-часъ и третѣ дѣца се спустнѣхъ по гладкийтъ ледъ. Петко нададе радостенъ викъ и клѣкнѣ. Веднага ледътъ се прѣчупи подъ него и той потънѣ въ водата. Шията и раменетѣ му бѣхъ надъ леда, но той не можеше да шавне, защото цѣлия ледъ около му щѣше да се дочупи и той трѣбваше съвсѣмъ да потъне.

Като видѣ опасността неговия другарь Иванъ скръсти рѣцѣ, взе да плаче и да вика. Никола нищо не каза. Той си набърчи челото, погледнѣ наоколо и като видѣ, че нѣма помощъ, затече се при голѣмия орѣхъ и отчеснѣ единъ голѣмъ клонъ. Петко е спасенъ помисли